

ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
(นายณัฐพล โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

☒ เป็นร่างการเงิน

☐ ไม่เป็นร่างการเงิน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

การเสนอร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ. ซึ่งเป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงแรม โดยที่พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว และปัจจุบันรูปแบบการประกอบธุรกิจการให้บริการที่พักอาศัยในประเทศไทยมีการพัฒนาขึ้นเป็นหลายรูปแบบ แต่มีธุรกิจการให้บริการที่พักอาศัยบางประเภทเท่านั้นที่พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 มีการกำกับไว้ อีกทั้ง พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และธุรกิจการให้บริการการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้การประกอบธุรกิจการให้บริการที่พักอาศัยอีกหลายรูปแบบไม่มีกฎหมายกำกับไว้โดยชัดเจน ส่งผลให้การปรับใช้บทบัญญัติของกฎหมายเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ผู้ประกอบการให้บริการที่พักอาศัย และการคุ้มครองความเสียหายอันเกิดแก่ผู้เข้าพักอาศัย รวมถึงการตรวจสอบมาตรฐานการให้บริการที่พักอาศัยไม่อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์เดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัตินี้ กับพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “โรงแรม” หมายความว่า สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ ไม่รวมถึง (1) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือการศึกษา ทั้งนี้ โดยมีใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน (2) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักอาศัยโดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไปเท่านั้น (3) สถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “โรงแรม” หมายความว่า สถานที่ให้บริการ <u>ห้องพัก</u> ที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการ ที่พักชั่วคราวแก่คนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ ไม่รวมถึง (1) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือการศึกษา ทั้งนี้ โดยมีใช่เป็นการหาผลกำไร หรือรายได้มาแบ่งปันกัน (2) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักอาศัยโดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไปเท่านั้น (3) สถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
“ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้ “ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้จัดการโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้ “ผู้พัก” หมายความว่า คนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดที่ใช้บริการที่พักชั่วคราวของโรงแรม “ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายทะเบียนแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้โดยแต่งตั้งจาก (1) ข้าราชการตำรวจตั้งแต่ชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป หรือ (2) ข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับสามขึ้นไป หรือ (3) ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับสามขึ้นไป “นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้	“ผู้ประกอบธุรกิจที่พักโรงแรม” หมายความว่า ผู้ได้สิทธิประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือสิทธิประโยชน์ทางเศรษฐกิจอื่นใด “สถานที่พักค้างคืน” หมายความว่า ห้องพักบ้านพัก เกสต์เฮาส์และอาคารหรือสถานที่อื่นใด ที่ประกอบด้วยห้องพักตั้งแต่หนึ่งห้อง แต่ไม่เกินยี่สิบเก้าห้องและพักอาศัยได้ไม่เกินห้าสิบแปดคน เพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวแก่คนเดินทางหรือบุคคลอื่นโดยมีค่าตอบแทน ซึ่งบริการภายในทำโดยเจ้าของสถานที่พักหรือผู้ดูแล และให้หมายความรวมถึงโฮสเทล สถานที่พักกลางแจ้ง โฮมสเตย์ และสถานที่พักในลักษณะอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด “สถานที่พักกลางแจ้ง” หมายความว่า สถานที่จัดให้มีการตั้งเต็นท์ แพที่พักอาศัย บ้านต้นไม้ และรถคาราวาน “ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้บุคคลใดๆ ที่ได้รับใบอนุญาตให้จัดการโรงแรมตามพระราชบัญญัตินี้ “ผู้เข้าพัก” หมายความว่า คนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดที่ใช้บริการที่พักชั่วคราวของโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน “ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม และใบอนุญาตประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน “ท้องถิ่น” หมายความว่า กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขต เจ้าหน้าที่ของเมืองพัทยา เจ้าหน้าที่ของเทศบาล หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ซึ่งนายทะเบียนแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (1) ข้าราชการตำรวจตั้งแต่ชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป หรือ (2) ข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับสามขึ้นไป หรือ (3) ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับสามขึ้นไป “นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรม “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	กรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา นายกเทศมนตรี และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ “ตคชตสสทตท” หทชตทททททตคชตสสทตทส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรม “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา 5 ให้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นหรือกับออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตน กฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้
มาตรา 13 เพื่อประโยชน์ในการกำหนดและควบคุมมาตรฐานของโรงแรม ส่งเสริมการประกอบธุรกิจโรงแรม และส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงแข็งแรง สุขลักษณะหรือความปลอดภัยของโรงแรม รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทของโรงแรม และกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรม ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวให้รวมถึงการห้ามประกอบกิจการอื่นใดในโรงแรมด้วย กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวกและมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรมแต่ละประเภทให้แตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงลักษณะของท้องที่ที่โรงแรมตั้งอยู่หรือความจำเป็นในการควบคุมดูแลโรงแรมในแต่ละประเภท หรือความเหมาะสมกับลักษณะของโรงแรมแต่ละประเภท	มาตรา 6 เพื่อประโยชน์ในการกำหนดและควบคุมมาตรฐานของโรงแรม ส่งเสริมการประกอบธุรกิจโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน และส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงแข็งแรง สุขลักษณะ หรือและความปลอดภัยของโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทของโรงแรมและสถานที่พักค้างคืนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน หรือมาตรฐานของโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวให้รวมถึงการห้ามประกอบกิจการอื่นใดในโรงแรมและสถานที่พักค้างคืนด้วย เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ และสิ่งอำนวยความสะดวก ของการประกอบธุรกิจของโรงแรมและสถานที่พักค้างคืนแต่ละประเภทให้แตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึง ลักษณะของ

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
	<u>ท้องถิ่นที่โรงแรมและสถานที่พักค้างคืนตั้งอยู่หรือ</u> <u>ความจำเป็นในการควบคุมดูแลโรงแรมและสถานที่</u> <u>พักค้างคืนในแต่ละประเภท หรือความเหมาะสมกับ</u> <u>ลักษณะของโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน แต่ละ</u> <u>ประเภท โดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงตามวรรค</u> <u>หนึ่ง</u>
มาตรา 15 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจโรงแรม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด	หมวด 1 การประกอบธุรกิจโรงแรม มาตรา 7 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจโรงแรม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นอำนาจของท้องถิ่น โดยให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
มาตรา 16 ผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ (2) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ไทย (3) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย (4) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือน ไร้ความสามารถ (5) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึง ที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้ กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (6) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็น ผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวล กฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการ ป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการค้าประเวณี (7) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ ใบอนุญาต	มาตรา 8 ผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องมี คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ (2) มี ภู ม ล ำ เ น า หรือ ถิ น ที่ อยู่ ใน ราชอาณาจักรไทย (3) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย (4) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคน เสมือนไร้ความสามารถ (5) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษา ถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้ กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (6) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็น ผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศ <u>ความผิด</u> <u>เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ อั้งยี่ซ่องโจร หรือความผิด</u> <u>เกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน</u> ตามประมวลกฎหมาย อาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการ ป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการค้าประเวณี (7) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ ใบอนุญาต

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
(8) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยเหตุอื่นที่มีใช้เหตุผลตาม (6) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (8)	(8) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยเหตุอื่นที่มีใช้เหตุผลตาม (6) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (8)
มาตรา 17 ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตาม มาตรา 15 ผู้ขอรับใบอนุญาตอาจยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมต่อนายทะเบียนในคราวเดียวกัน เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศที่ออกตามมาตรา 15 ให้นายทะเบียนแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ ภายในห้าวันทำการนับแต่วันยื่นคำขอ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข หากพ้นกำหนด ระยะเวลาดังกล่าวแล้วผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต ในกรณีที่นายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งถูกต้องและสมบูรณ์ ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยไม่ชักช้า หากหน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอรับใบอนุญาตไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งต่อผู้ขอรับใบอนุญาตถึงความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับ	มาตรา 9 ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตาม มาตรา 7 ผู้ขอรับใบอนุญาตอาจยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมต่อนายทะเบียนในคราวเดียวกัน เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนตรวจสอบ ความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากคำขอ ดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ตามพ.ร.บ. <u>มาตรา 7</u> ให้นายทะเบียนแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในห้าวันทำการ นับแต่วันยื่นคำขอ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต ในกรณีที่นายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งถูกต้องและสมบูรณ์ ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ โรงแรมไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยไม่ชักช้า หากหน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอรับใบอนุญาตไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งต่อผู้ขอรับใบอนุญาต ถึงความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับ

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
ใบอนุญาต แก่ไข และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งให้นายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสี่ หากผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต ให้ถือว่าคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมที่ผู้ขอรับใบอนุญาตยื่นต่อนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งเป็นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำความในมาตรานี้ไปใช้บังคับกับกรณีที่ต้องมีการยื่นเอกสารอื่นที่มีใช้คำขอหรือเพื่อประกอบคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมต่อนายทะเบียนนั้น หากมีกรณีและผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือต้องชำระค่าธรรมเนียมใด ๆ ตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น	ใบอนุญาต แก่ไข และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งให้นายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสี่ หากผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต ให้ถือว่าคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรม ที่ผู้ขอรับใบอนุญาตยื่นต่อนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งเป็นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำความในมาตรานี้ไปใช้บังคับกับกรณีที่ต้องมีการยื่นเอกสารอื่นที่มีใช้คำขอหรือเพื่อประกอบคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจโรงแรมต่อนายทะเบียนนั้น หากมีกรณีและผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือต้องชำระค่าธรรมเนียมใด ๆ ตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น
มาตรา 18 นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ เมื่อเห็นว่าสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรมแต่ละประเภท เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 13 ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการพิจารณาจากหน่วยงานตามมาตรา 17	มาตรา 10 นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ เมื่อเห็นว่าสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรมแต่ละประเภท เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามพ.ร.บ. 13 มาตรา 6 และที่ <u>นายทะเบียนประกาศกำหนด</u> ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการพิจารณาจากหน่วยงานตาม พ.ร.บ. 17 มาตรา 9 <u>หากนายทะเบียนมิได้แจ้งผลการพิจารณาตามวรรคสองให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในหกสิบวันทำการนับแต่วันยื่นคำขอ ให้ถือว่านายทะเบียนอนุญาตตามคำขอในวันถัดจากวันที่ครบกำหนดดังกล่าว และให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตภายในเจ็ดวันทำการ</u>

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
มาตรา 19 ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้กับโรงแรมที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต	มาตรา 11 ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้กับโรงแรมที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต
มาตรา 20 ชื่อโรงแรมต้องเป็นอักษรไทยที่มองเห็นได้ชัดเจน แต่จะมีอักษรต่างประเทศกำกับไว้ท้ายหรือใต้ชื่ออักษรไทยด้วยก็ได้ และจะต้อง (1) ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือพระนามของพระราชินี หรือองค์พระราชทายาท (2) ไม่ซ้ำหรือพ้องกับชื่อโรงแรมอื่นที่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมนั้น (3) ไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย	มาตรา 12 ชื่อโรงแรมต้องเป็นอักษรไทยที่มองเห็นได้ชัดเจน แต่จะมีอักษรต่างประเทศกำกับไว้ด้วยก็ได้ และจะต้อง (1) ไม่พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายกับพระปรมาภิไธย หรือพระนามของพระราชินี หรือองค์พระราชทายาท (2) ไม่ซ้ำหรือพ้องกับชื่อโรงแรมอื่นที่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมนั้น (3) ไม่มีคำหรือความหมายหยาบคาย (4) <u>ไม่เป็นชื่อหรือคำที่ละเมิดกฎหมายอื่นใด</u>
มาตรา 21 การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าโรงแรมมีลักษณะถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 13 ให้นายทะเบียนต่ออายุใบอนุญาตให้ หากมีกรณีที่ไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนสั่งให้แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อแก้ไขแล้วให้ต่ออายุใบอนุญาตได้ ถ้าหากไม่แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้มีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไป และได้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ถือว่าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในระยะเวลาที่กำหนดและการประกอบธุรกิจโรงแรมในระหว่างนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาต แต่เมื่อได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้นั้นจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต หากพ้นกำหนดหกสิบวันต้องดำเนินการเสมือนขออนุญาตใหม่	มาตรา 13 การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าโรงแรมมีลักษณะถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง <u>หรือประกาศ</u>ที่ออกตาม<u>พ.ร.บ. 13 มาตรา 6</u> ให้นายทะเบียนต่ออายุใบอนุญาตให้ หากมีกรณีที่ไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนสั่งให้แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด และเมื่อแก้ไขแล้วให้ต่ออายุใบอนุญาตได้ ถ้าหากไม่แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้มีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไป และได้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ถือว่าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในระยะเวลาที่กำหนดและการประกอบธุรกิจโรงแรมในระหว่างนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาต แต่เมื่อได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้นั้นจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของ

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	ค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต หากพ้นกำหนดหกสิบวันต้องดำเนินการเสมือนขออนุญาตใหม่ การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
มาตรา 22 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมดำเนินการดังต่อไปนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน (1) เปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรม (2) เพิ่มหรือลดจำนวนห้องพักในโรงแรมอันมีผลกระทบถึงโครงสร้างของโรงแรม (3) เปลี่ยนชื่อโรงแรม การขอและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	มาตรา 14 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมดำเนินการดังต่อไปนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาต จากนายทะเบียน (1) เปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรม (2) เพิ่มหรือลดจำนวนห้องพักในโรงแรมอันมีผลกระทบถึงโครงสร้างของโรงแรม (3) เปลี่ยนชื่อโรงแรม การขอ<u>อนุญาต</u>และการอนุญาต<u>ตามวรรคหนึ่ง</u> ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
มาตรา 23 ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตจากนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบการสูญหาย หรือถูกทำลายดังกล่าว	มาตรา 15 ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตจากนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบการสูญหาย หรือถูกทำลายดังกล่าว
มาตรา 24 การโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	มาตรา 16 การโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม<u>มาตรา 16</u> ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาต<u>ตามวรรคหนึ่ง</u> ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
มาตรา 25 ในกรณีผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมถึงแก่ความตาย และทายาทมีความประสงค์จะดำเนินธุรกิจโรงแรมต่อไป ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 หรือในกรณีที่มีทายาทหลายคนให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 ยื่นคำขออนุญาตนายทะเบียนเพื่อขอรับโอนใบอนุญาตภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมตาย ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ	มาตรา 17 ในกรณีผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมถึงแก่ความตาย และทายาทมีความประสงค์ จะดำเนินธุรกิจโรงแรมต่อไป ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม<u>มาตรา 16</u> หรือในกรณีที่มีทายาทหลายคน ให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม<u>มาตรา 16</u> ยื่นคำขออนุญาตนายทะเบียนเพื่อขอรับโอนใบอนุญาตภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบธุรกิจ

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้ยื่นคำขอมิ คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 ให้ นายทะเบียนอนุญาตแก่ผู้ยื่นคำขอ ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาท หรือผู้จัดการมรดกซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอรับโอน ใบอนุญาต ตามวรรคหนึ่งเข้าประกอบธุรกิจโรงแรมโดยมีอำนาจ หน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้ประกอบธุรกิจ โรงแรม ทั้งนี้ จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่อนุญาต การขอรับโอนและการอนุญาตให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	โรงแรมตาย ถ้ามิได้ยื่นคำขอมิในระยะเวลาที่ กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้ยื่นคำขอมิ คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 8 ให้ นายทะเบียนอนุญาตแก่ผู้ยื่นคำขอ ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาท หรือผู้จัดการมรดกซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอรับโอน ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเข้าประกอบธุรกิจโรงแรม โดยมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้ ประกอบธุรกิจโรงแรม ทั้งนี้ จนกว่านายทะเบียนจะมี คำสั่งไม่อนุญาต การขอรับโอนและการอนุญาตให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
มาตรา 26 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมเป็น ห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ให้ใบอนุญาตสิ้นอายุนับแต่ วันที่มีการเลิกห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลนั้นสิ้นสภาพ	มาตรา 18 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม เป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ให้ใบอนุญาตสิ้นอายุ นับแต่วันที่มีการเลิกห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลนั้นสิ้น สภาพ
มาตรา 27 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมผู้ใดประสงค์ จะเลิกกิจการในระหว่างอายุใบอนุญาต หรือเมื่อ ใบอนุญาตหมดอายุ จะต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบ ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียน พิจารณาและมีคำสั่งว่าจะควรอนุญาตให้เลิกได้เมื่อใด ภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างไร ทั้งนี้ โดยให้ พิจารณาถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของผู้พักเป็น สำคัญ	มาตรา 19 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมผู้ใด ประสงค์จะเลิกกิจการในระหว่างอายุใบอนุญาต หรือ เมื่อใบอนุญาตหมดอายุ จะต้องแจ้งให้นายทะเบียน ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียน พิจารณาและมีคำสั่งว่าจะควรอนุญาตให้เลิกได้ เมื่อใด ภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างไร ทั้งนี้ โดย ให้พิจารณาถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของผู้พักเป็น สำคัญ
มาตรา 28 ในกรณีที่โรงแรมได้รับความ เสียหายเนื่องจากเหตุอัคคีภัยหรือภัยอันตรายร้ายแรง อื่นๆ ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการแจ้งให้ นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เหตุนั้น สิ้นสุดลง หากนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า ความ เสียหายของโรงแรมดังกล่าวมีสภาพขัดต่อหลักเกณฑ์ที่ กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 13 ให้นาย ทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบ ธุรกิจโรงแรมดำเนินการแก้ไขสภาพเช่นว่านั้นให้แล้ว เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และในกรณีที่เห็นว่า	มาตรา 20 ในกรณีที่โรงแรมได้รับความ เสียหายเนื่องจากเหตุอัคคีภัยหรือภัยอันตรายร้ายแรง อื่นๆ ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการแจ้งให้ นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เหตุ นั้นสิ้นสุดลง หากนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า ความ เสียหายของโรงแรมดังกล่าวมีสภาพขัดต่อหลักเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ตามพ.ร.บ. มาตรา 6 ให้นายทะเบียน มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจ โรงแรมดำเนินการ แก้ไขสภาพเช่นว่านั้นให้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาที่กำหนด และในกรณีที่เห็นว่า

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
จำเป็นอาจมีคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหยุดดำเนินกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนจนกว่านายทะเบียนจะเห็นว่าผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมได้ดำเนินการแก้ไขสภาพเช่นว่านั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 13 แล้ว ในกรณีที่โรงแรมได้รับความเสียหายจนมีสภาพที่ไม่อาจแก้ไขได้ ให้ถือว่าใบอนุญาตสำหรับโรงแรมดังกล่าวสิ้นอายุนับแต่วันที่ได้รับความเสียหาย	จำเป็นอาจมีคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหยุดดำเนินกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนจนกว่านายทะเบียนจะเห็นว่าผู้ประกอบธุรกิจ โรงแรมได้ดำเนินการแก้ไขสภาพเช่นว่านั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามมาตรา 6 แล้ว ในกรณีที่โรงแรมได้รับความเสียหายจนมีสภาพที่ไม่อาจแก้ไขได้ ให้ถือว่าใบอนุญาตสำหรับโรงแรมดังกล่าวสิ้นอายุนับแต่วันที่ได้รับความเสียหาย
มาตรา 30 ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมจัดให้มีผู้จัดการคนหนึ่งเป็นผู้มีหน้าที่จัดการโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการในโรงแรมหนึ่งๆ จะเป็นบุคคลคนเดียวก็ได้	มาตรา 21 ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมจัดให้มีผู้จัดการคนหนึ่งเป็นผู้มีหน้าที่จัดการโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการในโรงแรมหนึ่ง ๆ จะเป็นบุคคลคนเดียวก็ได้
มาตรา 31 ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้จัดการ เว้นแต่จะเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา 33 ที่ได้รับแต่งตั้งจากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม และได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด ถ้าผู้แจ้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 33 ให้นายทะเบียนออกใบรับแจ้งตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้นภายในวันที่ได้รับแจ้งและให้ผู้แจ้งเริ่มต้นเป็น ผู้จัดการได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง ในกรณีที่นายทะเบียนตรวจพบในภายหลังว่า ผู้แจ้งได้แจ้งข้อมูลหรือยื่นเอกสารไว้ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้แจ้งมาดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว	มาตรา 22 ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้จัดการ เว้นแต่จะเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา 33 <u>มาตรา 24</u> ที่ได้รับแต่งตั้งจากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม และได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ถ้าผู้แจ้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 33 <u>มาตรา 24</u> ให้นายทะเบียนออกใบรับแจ้งตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้นภายในวันที่ได้รับแจ้งและให้ผู้แจ้งเริ่มต้นเป็นผู้จัดการ ได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง ในกรณีที่นายทะเบียนตรวจพบในภายหลังว่า ผู้แจ้งได้แจ้งข้อมูลหรือยื่นเอกสารไว้ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้แจ้งมาดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว
มาตรา 32 ในกรณีที่ผู้จัดการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เกินเจ็ดวัน ให้ผู้ประกอบธุรกิจ โรงแรมหรือบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 33 ที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือ ผู้จัดการมอบหมายเป็นผู้จัดการแทนได้ไม่เกินเก้าสิบวัน ในกรณีเช่นว่านี้ให้บุคคลดังกล่าวแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสามวันนับแต่วันที่เข้าดำเนินการแทน	มาตรา 23 ในกรณีที่ผู้จัดการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เกินเจ็ดวันให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 33 <u>มาตรา 24</u> ที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการมอบหมาย เป็นผู้จัดการแทนได้ไม่เกินเก้าสิบวัน ในกรณีเช่นว่านี้ให้บุคคลดังกล่าวแจ้งเป็น

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
ในกรณีที่ผู้จัดการพ้นจากหน้าที่ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมแต่งตั้งบุคคลคนหนึ่งเป็นผู้จัดการแทน และให้ผู้จัดการที่ได้รับแต่งตั้งนั้นแจ้งให้นายทะเบียนทราบตามมาตรา 31 เว้นแต่ในกรณีที่ผู้นั้นได้เคยแจ้งการเป็นผู้จัดการไว้แล้ว ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้จัดการให้นายทะเบียนทราบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ในกรณีที่เมื่ออาจแต่งตั้งผู้จัดการได้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้จัดการเดิมพ้นจากหน้าที่ ให้นำความในวรรคหนึ่ง รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้จัดการแทนตามวรรคหนึ่งให้มีหน้าที่ และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้จัดการ	หนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสามวันนับแต่วันที่เข้าดำเนินการแทน ในกรณีที่ผู้จัดการพ้นจากหน้าที่ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม แต่งตั้งบุคคลคนหนึ่งเป็นผู้จัดการแทน และให้ผู้จัดการที่ได้รับแต่งตั้งนั้นแจ้งให้นายทะเบียนทราบตาม <u>หมวด ๕๕ มาตรา 22</u> เว้นแต่ในกรณีที่ผู้นั้นได้เคยแจ้งการเป็นผู้จัดการไว้แล้ว ให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้จัดการให้นายทะเบียนทราบ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ในกรณีที่เมื่ออาจแต่งตั้งผู้จัดการได้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้จัดการเดิมพ้นจากหน้าที่ ให้นำความในวรรคหนึ่งรวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้จัดการแทนตามวรรคหนึ่งให้มีหน้าที่ และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้จัดการ
มาตรา 33 ผู้จัดการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ (2) เป็นผู้ได้รับวุฒิปัตร์หรือมีประสบการณ์ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดหรือมีหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชาการบริหารจัดการโรงแรมตามหลักสูตรที่คณะกรรมการรับรอง (3) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง ติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด (4) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (5) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (6) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	มาตรา 24 ผู้จัดการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ (2) เป็นผู้ได้รับวุฒิปัตร์หรือมีประสบการณ์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือมีหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชาการบริหารจัดการโรงแรมตามหลักสูตรที่รัฐมนตรีรับรอง (3) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง ติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่รัฐมนตรีกำหนด (4) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือเป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือน ไร้ความสามารถ (5) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (6) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศ <u>ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ อั้งยี่ซ่องโจร หรือความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน</u> ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก <u>หรือความผิด</u>

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
(7) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ หรือเคยถูกเพิกถอนใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการโดยเหตุอื่นซึ่งมิใช่เหตุตาม (6) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี	ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี (7) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ หรือเคยถูกเพิกถอนใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ โดยเหตุอื่นซึ่งมิใช่เหตุตาม (6) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี
มาตรา 34 ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการมีหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันดังต่อไปนี้ (1) จัดให้มีป้ายชื่อโรงแรมตามมาตรา 20 ติดไว้หน้าโรงแรม (2) จัดให้มีการแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในโรงแรม (3) จัดให้มีเลขที่ประจำห้องพักติดไว้ที่หน้าห้องพักทุกห้อง (4) จัดให้มีเอกสารแสดงอัตราค่าที่พักไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในโรงแรม (5) จัดให้มีแผนผังแสดงทางหนีไฟไว้ในแต่ละชั้นของโรงแรมและห้องพักทุกห้อง และป้ายทางออกฉุกเฉินไว้ในแต่ละชั้นของโรงแรม (6) จัดให้มีเอกสารแสดงข้อจำกัดความรับผิดชอบตามที่มาตรา 675 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ไว้ในโรงแรมและห้องพักทุกห้อง (7) ดูแลรักษาความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของโรงแรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข (8) ดูแลรักษาสภาพของโรงแรมให้มีความมั่นคงแข็งแรง และระบบการป้องกันอัคคีภัยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น (9) ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	มาตรา 25 ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการ มีหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันดังต่อไปนี้ (1) จัดให้มีป้ายชื่อโรงแรมตามมาตรา 12 ติดไว้หน้าโรงแรม (2) จัดให้มีการแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในโรงแรม (3) จัดให้มีเลขที่ประจำห้องพักติดไว้ที่หน้าห้องพักทุกห้อง (4) จัดให้มีเอกสารแสดงอัตราค่าที่พักไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในโรงแรม (5) จัดให้มีแผนผังแสดงทางหนีไฟไว้ในแต่ละชั้นของโรงแรมและห้องพักทุกห้อง และป้ายทางออกฉุกเฉินไว้ในแต่ละชั้นของโรงแรม (6) จัดให้มีเอกสารแสดงข้อจำกัดความรับผิดชอบตามที่มาตรา 675 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดไว้ในโรงแรมและห้องพักทุกห้อง (7) <u>จัดให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยตามที่รัฐมนตรีกำหนด</u> (8) ดูแลรักษาความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของโรงแรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข (9) ดูแลรักษาสภาพของโรงแรมให้มีความมั่นคงแข็งแรง และระบบการป้องกันอัคคีภัยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น (10) ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
(10) ดูแลและอำนวยความสะดวกให้กับผู้พักในกรณีเกิดอัคคีภัย อุทกภัย หรือเกิดอันตรายใด ๆ ขึ้นในโรงแรม การดำเนินการใดที่ผู้จัดการต้องได้รับอนุมัติจากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หากผู้จัดการมีหนังสือขออนุมัติแล้วผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมเพิกเฉยหรือไม่ดำเนินการ ผู้จัดการไม่ต้องรับผิดชอบ	(11) ดูแลและอำนวยความสะดวกให้กับผู้พักในกรณีเกิดอัคคีภัย อุทกภัย หรือเกิดอันตรายใด ๆ ขึ้นในโรงแรม การดำเนินการใดที่ผู้จัดการต้องได้รับอนุมัติจากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หากผู้จัดการมีหนังสือขออนุมัติแล้วผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมเพิกเฉยหรือไม่ดำเนินการ ผู้จัดการไม่ต้องรับผิดชอบ
มาตรา 38 ผู้จัดการมีหน้าที่ (1) ดูแลไม่ให้อุบัติเหตุใดหลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรมในลักษณะอันควรเชื่อว่าจะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง หรือจะมีการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม (2) แจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบโดยทันที ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีหรือได้มีการหลบซ่อนหรือมั่วสุมหรือการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรมตาม (1)	มาตรา 26 ผู้จัดการมีหน้าที่ (1) ดูแลไม่ให้อุบัติเหตุใดหลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรมในลักษณะอันควรเชื่อว่าจะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมืองหรือจะมีการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม (2) แจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ทราบโดยทันที ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจมีหรือได้มีการหลบซ่อนหรือมั่วสุมหรือการกระทำความผิดอาญาขึ้นในโรงแรมตาม (1)
มาตรา 39 ผู้จัดการอาจปฏิเสธไม่รับบุคคลที่ประสงค์จะเข้าพักในโรงแรมได้ในกรณี ดังต่อไปนี้ (1) มีเหตุอันควรสงสัยได้ว่าบุคคลนั้นจะเข้าไปหลบซ่อน มั่วสุม หรือกระทำการใด อันเป็นความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม หรือก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้พักอื่นในโรงแรม (2) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นไม่สามารถจ่ายค่าห้องพักได้ (3) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคติดต่อตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ (4) มีเหตุอันสมควรประการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ในกรณีตาม (3) ถ้าผู้จัดการรับบุคคลนั้นเข้าพักจะต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อทราบด้วย	มาตรา 27 ผู้จัดการอาจปฏิเสธไม่รับบุคคลที่ประสงค์จะเข้าพักในโรงแรมได้ในกรณี ดังต่อไปนี้ (1) มีเหตุอันควรสงสัยได้ว่าบุคคลนั้นจะเข้าไปหลบซ่อน มั่วสุม หรือกระทำการใด อันเป็นความผิดอาญาขึ้นในโรงแรม หรือก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้พักอื่นในโรงแรม (2) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นไม่สามารถจ่ายค่าห้องพักได้ (3) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคติดต่อตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ (4) มีเหตุอันสมควรประการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในกรณีตาม (3) ถ้าผู้จัดการรับบุคคลนั้นเข้าพักจะต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อทราบด้วย
มาตรา 35 ผู้จัดการต้องจัดให้มีการบันทึกรายการต่างๆ เกี่ยวกับผู้พักและจำนวนผู้พักในแต่ละห้องลงในบัตรทะเบียนผู้พักในทันทีที่มีการเข้าพัก โดยให้ผู้พักคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่อในบัตร	มาตรา 28 ผู้ประกอบธุรกิจของโรงแรมหรือผู้จัดการต้องจัดให้มีการบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้เข้าพักและจำนวนผู้เข้าพักในแต่ละห้องลงในบัตรทะเบียนผู้เข้าพักในทันทีที่มีการเข้าพัก โดย

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
ทะเบียนผู้พัก หากผู้พักมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และเข้าพักตามลำพัง ให้ผู้จัดการหรือผู้แทนลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย และนำไปบันทึกลงในทะเบียนผู้พักให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงหลังจากมีการลงทะเบียนเข้าพัก ถ้ารายการซึ่งจะต้องบันทึกลงในทะเบียนผู้พักตามวรรคหนึ่งซ้ำกับรายการวันก่อน ให้บันทึกรายการดังกล่าวว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง การบันทึกรายการต่างๆ เกี่ยวกับผู้เข้าพักลงในบัตรทะเบียนผู้พักและทะเบียนผู้พักต้องบันทึกทุกรายการให้ครบถ้วน ห้ามมิให้ปล่อยช่องว่างไว้โดยไม่มีเหตุผลสมควร ผู้จัดการต้องเก็บรักษาบัตรทะเบียนผู้พักและทะเบียนผู้พักไว้เป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งปี และต้องให้อยู่ในสภาพที่ตรวจสอบได้ บัตรทะเบียนผู้พักและทะเบียนผู้พักให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	ให้ผู้เข้าพักคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่อในบัตรทะเบียนผู้เข้าพัก หากผู้เข้าพักมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และเข้าพักตามลำพัง ให้ผู้จัดการหรือผู้แทนลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย และนำไปบันทึกลงในทะเบียนผู้เข้าพักให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงหลังจากมีการลงทะเบียนเข้าพัก <u>และส่งสำเนาให้นายทะเบียน</u> ถ้ารายการซึ่งจะต้องบันทึกลงในทะเบียนผู้เข้าพักตามวรรคหนึ่งซ้ำกับรายการวันก่อน ให้บันทึกรายการดังกล่าวว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง การบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้เข้าพักลงในบัตรทะเบียนผู้เข้าพักและทะเบียนผู้เข้าพักต้องบันทึกทุกรายการให้ครบถ้วน ห้ามมิให้ปล่อยช่องว่างไว้โดยไม่มีเหตุผลสมควร ผู้จัดการต้องเก็บรักษาบัตรทะเบียนผู้เข้าพักและทะเบียนผู้เข้าพักไว้เป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งปี และต้องให้อยู่ในสภาพที่ตรวจสอบได้ <u>โดยอาจอยู่ในรูปแบบของไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ก็ได้</u> บัตรทะเบียนผู้เข้าพักและทะเบียนผู้เข้าพักให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
	หมวดที่ 2 <u>ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน</u> มาตรา 29 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน <u>ให้นำความในมาตรา 8 ถึงมาตรา 20 มาใช้บังคับกับการประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนโดยอนุโลม เว้นแต่ความในมาตรา 14 ไม่ให้นำมาใช้กับการประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนที่เป็นห้องพักในอาคารชุด</u> <u>ผู้ใดประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนโดยใช้บ้านพักตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน ห้องพักตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด หรืออาคารสถานที่ที่ต้องใช้ร่วมกับผู้อื่น ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนิติบุคคลบ้านจัดสรร หรือนิติบุคคลอาคารชุด นั้นก่อนการขออนุญาต</u>

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
	<u>มาตรา 30 การพิจารณาคุณสมบัติอาคารที่ใช้ในการประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนให้พิจารณามาตรฐานอาคารตามประเภทและชนิดของอาคารที่ก่อสร้างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร</u>
	<u>มาตรา 31 ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้</u> (1) <u>จัดให้มีผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืนเพื่อให้ผู้เข้าพักสามารถติดต่อได้ตลอดเวลาที่เข้าพัก ผู้ดูแลนี้อาจจะเป็นเจ้าของสถานที่พักเองด้วยก็ได้</u> (2) <u>จัดให้มีการแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในสถานที่พักค้างคืน</u> (3) <u>จัดให้มีเอกสารแสดงอัตราค่าที่พักไว้เพื่อให้ผู้เข้าพักทราบ</u> (4) <u>จัดให้มีแผนผังแสดงทางหนีไฟไว้ในแต่ละชั้นของสถานที่พักค้างคืนและห้องพักทุกห้อง และป้ายทางออกฉุกเฉินไว้ในแต่ละชั้นของสถานที่พักค้างคืน</u> (5) <u>จัดให้มีเอกสารแสดงข้อจำกัดความรับผิดชอบตามที่มาตรา 675 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์บัญญัติไว้ในสถานที่พักค้างคืนและห้องพักทุกห้อง</u> (6) <u>จัดให้มีเครื่องดับเพลิงที่เพียงพอต่อการใช้งาน</u> (7) <u>ดูแลรักษาความสะอาดด้านสุขลักษณะและอนามัยของสถานที่พักค้างคืน</u> (8) <u>ดูแลและอำนวยความสะดวกให้กับผู้พักในกรณีเกิดอัคคีภัย อุทกภัย หรือเกิดอันตรายใด ๆ ขึ้นบริเวณสถานที่พักค้างคืน</u> (9) <u>จัดให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยตามที่รัฐมนตรีกำหนด</u> <u>ให้นำความในมาตรา 26 และมาตรา 28 มาใช้กับผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนและการทำงานของผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืนโดยอนุโลม</u>
	<u>มาตรา 32 ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 31 ในกรณีที่สถานที่พักค้างคืนเป็นสถานที่พักกลางแจ้ง ให้ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนมีหน้าที่ความรับผิดชอบดังต่อไปนี้</u>

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
	(1) กรณีของสถานที่พักกลางแจ้งเป็นแพ ให้จัดให้มีเครื่องลอยน้ำหรือเสื้อชูชีพไม่น้อยกว่าจำนวนผู้เข้าพักและผู้ดูแล โดยติดตั้งไว้ในตำแหน่งที่สามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก และให้มีป้ายแสดงจุดที่ติดตั้งที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน และจัดให้มีเครื่องป้องกันหรือราวกันตกโดยรอบอย่างมั่นคงแข็งแรง (2) กรณีของสถานที่พักกลางแจ้งที่มีการประกอบอาหารและให้บริการอาหาร ให้มีระบบจัดการขยะ และเศษอาหารที่เหมาะสม
มาตรา 40 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการผู้ใด กระทำการดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำนั้นหรือดำเนินการแก้ไขได้ตามที่เห็นสมควร (1) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ (2) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการไม่ระงับการกระทำหรือดำเนินการแก้ไขตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือนให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (1) ในกรณีเป็นผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ซึ่งจะต้องไม่เกินสี่ครั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	หมวด 3 การควบคุมและการอุทธรณ์ มาตรา 33 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน ผู้จัดการ หรือผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืน ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำนั้นหรือดำเนินการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ตามที่เห็นสมควร (1) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ (2) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้จัดการ หรือผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืน ไม่ระงับการกระทำหรือดำเนินการแก้ไข หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือนให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (1) ในกรณีเป็นผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ซึ่งจะต้องไม่เกินสี่ครั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
(2) ในกรณีเป็นผู้จัดการ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ปฏิบัติให้ถูกต้องอีกครั้งหนึ่งภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาต จะประกอบธุรกิจโรงแรมในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้ ในกรณีที่นายทะเบียนสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม จัดหาโรงแรมที่มีมาตรฐานใกล้เคียงกันให้แก่ผู้พัก หรือ กำหนดวิธีการอื่นตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของผู้พักเป็นสำคัญ	(2) ในกรณีเป็นผู้จัดการ หรือผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืน ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้ง ให้ปฏิบัติให้ถูกต้องอีกครั้งหนึ่งภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้ประกอบการสถานที่พักค้างคืนซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาต จะประกอบธุรกิจ โรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้ ในกรณีที่นายทะเบียนสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ประกอบการสถานที่พักค้างคืน จัดหาโรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนที่มีมาตรฐานใกล้เคียงกันให้แก่ผู้เข้าพัก หรือกำหนดวิธีการอื่นตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงประโยชน์และส่วนได้เสียของผู้เข้าพักเป็นสำคัญ
มาตรา 41 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการผู้ใดมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (1) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 หรือมาตรา 33 แล้วแต่กรณี ยกเว้นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 (7) (2) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 40 วรรคสอง (1) หรือเคยได้รับคำเตือนตามมาตรา 40 วรรคสอง (2) มาแล้ว และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 40 วรรคหนึ่ง วรรคสาม หรือวรรคสี่อีก (3) ใช้หรือยินยอมให้ใช้โรงแรมเป็นสถานที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	มาตรา 34 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้จัดการผู้ใดมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (1) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 8 หรือมาตรา 24 แล้วแต่กรณี ยกเว้นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 8 (7) (2) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตาม <u>มาตรา 40</u> มาตรา 33 วรรคสอง (1) หรือเคยได้รับคำเตือน <u>มาตรา 40</u> ตามมาตรา 33 วรรคสอง (2) มาแล้ว และยังคงฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม <u>มาตรา 40</u> มาตรา 33 วรรคหนึ่ง วรรคสาม หรือวรรคสี่อีก (3) ใช้หรือยินยอมให้ใช้โรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืน เป็นสถานที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ <u>ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ อั้งยี่ซ่องโจร หรือความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน</u> ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการแล้วแต่กรณี และผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการต้องเลิกประกอบธุรกิจโรงแรมหรือจัดการโรงแรม ทั้งนี้ ในกรณีตาม (2) นายทะเบียนไม่ต้องมีหนังสือเตือนให้บุคคลดังกล่าว ปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา 40 วรรคสองอีก ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการเป็นบุคคลคนเดียวกัน และมีพฤติการณ์ตาม (2) หรือ (3) ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนทั้งใบอนุญาตและใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลและผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนนิติบุคคลมีพฤติการณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมทราบ และแต่งตั้งบุคคลอื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมไม่ปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าว ให้นายทะเบียนดำเนินการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้นำความในมาตรา 40 วรรคสี่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับกับการเพิกถอนใบอนุญาตโดยอนุโลม	ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการแล้วแต่กรณี และผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้จัดการต้องเลิกประกอบธุรกิจโรงแรม <u>สถานที่พักค้างคืน</u> หรือจัดการโรงแรม ทั้งนี้ ในกรณีตาม (2) นายทะเบียนไม่ต้องมีหนังสือเตือนให้บุคคลดังกล่าว ปฏิบัติให้ถูกต้องตาม<u>มทสร 40 มาตรา 33</u> วรรคสองอีก ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้จัดการเป็นบุคคลคนเดียวกัน และมีพฤติการณ์ ตาม (2) หรือ (3) ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนทั้งใบอนุญาตและใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หรือ<u>ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน</u> เป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลและผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนนิติบุคคลมีพฤติการณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หรือ<u>ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน</u>ทราบ และแต่งตั้งบุคคลอื่น เข้าดำรงตำแหน่งแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หรือ<u>ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน</u>ไม่ปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าว ให้นายทะเบียนดำเนินการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้นำความใน<u>มทสร 40 มาตรา 33</u> วรรคสี่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับกับการเพิกถอนใบอนุญาตโดยอนุโลม
มาตรา 42 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ ให้ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการแล้วแต่กรณี ณ โรงแรมที่บุคคลดังกล่าวประกอบธุรกิจหรือจัดการ และให้ถือว่าผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการได้ทราบคำสั่งนั้นแล้ว เมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น	มาตรา 35 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ ให้ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หรือ<u>ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน</u> หรือผู้จัดการ แล้วแต่กรณี ณ <u>โรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืน</u>ที่บุคคลดังกล่าวประกอบธุรกิจหรือจัดการ และให้ถือว่าผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม หรือ<u>ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน</u> หรือผู้จัดการได้ทราบคำสั่งนั้นแล้ว เมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
มาตรา 43 ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้จัดการซึ่งนายทะเบียนไม่ออกใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ หรือผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม หรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาต ซึ่งนายทะเบียนไม่อนุญาตตามมาตรา 22 มาตรา 24 หรือมาตรา 25 หรือผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ซึ่งนายทะเบียนไม่อนุญาตให้เลิกกิจการ หรือให้เลิกกิจการภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างใดตามมาตรา 27 หรือผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 40 หรือผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา 41 มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือรับทราบคำสั่งของนายทะเบียน ให้คณะกรรมการพิจารณาและมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และนายทะเบียน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนในระหว่างที่มีการอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ประกอบการธุรกิจ โรงแรม ผู้จัดการ หรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 25 แล้วแต่กรณีดำเนินกิจการต่อไปได้ เว้นแต่การอุทธรณ์ตามคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการเพราะมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 16 (5) หรือ (6) หรือมาตรา 33 (5) หรือ (6) หรือมีพฤติการณ์ตามมาตรา 41 (3) ไม่เป็นการทะเลาะการบังคับตามคำสั่งของนายทะเบียน และให้นำความในมาตรา 40 วรรคสี่ หรือมาตรา 32 แล้วแต่กรณี	มาตรา 36 ผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาต<u>ตามมาตรา 10</u> หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต<u>ตามมาตรา 13</u> หรือผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักค้างคืน นายทะเบียนไม่ได้รับอนุญาต<u>ตามมาตรา 14</u> หรือผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักค้างคืน ผู้ขอรับโอนใบอนุญาต ผู้จัดการมรดกหรือทายาท ซึ่งนายทะเบียนไม่อนุญาต<u>ตามมาตรา 16</u> หรือ<u>มาตรา 17</u> หรือผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักค้างคืนซึ่งนายทะเบียนไม่อนุญาตให้เลิกกิจการ หรือให้เลิกกิจการภายใต้เงื่อนไขและวิธีการอย่างใดตามมาตรา 19 หรือผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้จัดการซึ่งนายทะเบียนไม่ออกใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ<u>ตามมาตรา 22</u> หรือผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักค้างคืน ซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต<u>ตามมาตรา 33</u> หรือผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้จัดการ ซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการ<u>ตามมาตรา 34</u> มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อ<u>คณะกรรมการ</u> <u>รัฐมนตรี</u>ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือรับทราบคำสั่งของนายทะเบียน ให้<u>คณะกรรมการ</u> <u>รัฐมนตรี</u>พิจารณาและมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และนายทะเบียน คำวินิจฉัยของ<u>คณะกรรมการ</u> <u>รัฐมนตรี</u>ให้เป็นที่สุด ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนในระหว่างที่มีการอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ประกอบการธุรกิจ โรงแรม ผู้ประกอบการธุรกิจสถานที่พักค้างคืน ผู้จัดการ หรือผู้ขอรับโอนใบอนุญาต<u>ตามมาตรา 17</u> แล้วแต่กรณีดำเนินกิจการต่อไปได้ เว้นแต่การอุทธรณ์ตามคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือใบรับแจ้งเป็นผู้จัดการเพราะมีลักษณะต้องห้าม<u>ตามมาตรา 8 (5) หรือ (6) หรือมาตรา 24 (5) หรือ (6) หรือมีพฤติการณ์</u> <u>ตามมาตรา 34 (3)</u> ไม่เป็นการทะเลาะการบังคับตามคำสั่งของนายทะเบียน และให้นำความใน<u>มาตรา 33 วรรค</u>

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม	สี่ หรือมาตรา 23 แล้วแต่กรณี รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม
มาตรา 44 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตลอดเวลาที่ยังประกอบธุรกิจ ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือน และถ้ายังไม่ยินยอมเสียค่าธรรมเนียมโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่มครบจำนวน และให้นำความในมาตรา 40 วรรคสี่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม	มาตรา 37 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมและผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตลอดเวลาที่ยังประกอบธุรกิจ ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือน และถ้ายังไม่ยินยอมเสียค่าธรรมเนียมโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่มครบจำนวน และให้นำความในมาตรา 33 วรรคสี่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม
	<u>มาตรา 38 บรรดาค่าธรรมเนียมที่ได้รับไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน</u> <u>ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจ โรงแรมและสถานที่พักค้างคืน ให้ตกเป็นของท้องถิ่นที่โรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนตั้งอยู่</u>
มาตรา 45 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากนายทะเบียนมีอำนาจ ดังต่อไปนี้ (1) เข้าไปในโรงแรมในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต ทะเบียนผู้พัก บัตรทะเบียนผู้พัก สภาพและลักษณะของโรงแรม หรือตรวจสอบห้องพักที่ว่างหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงแรมที่เปิดใช้ร่วมกันหรือเข้าไปในโรงแรมในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบจำนวนและประวัติของพนักงานโรงแรม ทั้งนี้ เพื่อควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (2) มีหนังสือเรียกผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้จัดการ หรือเจ้าหน้าที่ของโรงแรมมาให้ถ้อยคำ หรือ	หมวด 4 พนักงานเจ้าหน้าที่ มาตรา 39 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากนายทะเบียนมีอำนาจดังต่อไปนี้ (1) เข้าไปในโรงแรมและสถานที่พักค้างคืนในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต ทะเบียนผู้เข้าพัก บัตรทะเบียนผู้เข้าพัก สภาพและลักษณะของโรงแรม หรือตรวจสอบห้องพักที่ว่าง หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนที่เปิดใช้ร่วมกันหรือเข้าไปในโรงแรมและสถานที่พักค้างคืนในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบจำนวนและประวัติของพนักงานโรงแรม ทั้งนี้ เพื่อและควบคุมให้การดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (2) มีหนังสือเรียกผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน ผู้จัดการ ผู้ดูแล

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
ชี้แจงหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (1) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะกระทำต่อไปในเวลา กลางคืนหรือนอกเวลาทำการของโรงแรมนั้นก็ได้ ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่การตรวจสอบใกล้จะเสร็จสิ้นหรือมี เหตุอันควรสงสัยว่าหากเน้นเข้าในการตรวจสอบจะมีการ ปกปิดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเอกสารหรือ หลักฐานไปจากเดิม	<u>สถานที่พักค้างคืน</u> หรือเจ้าหน้าที่ของโรงแรมหรือ <u>สถานที่พักค้างคืน</u> มาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อ ประกอบการพิจารณา หรือตรวจสอบตาม <u>พระราชบัญญัตินี้</u> เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (1) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไป ในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของโรงแรม <u>หรือสถานที่พักค้างคืน</u> นั้นก็ได้ ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่ การตรวจสอบใกล้จะเสร็จสิ้นหรือมีเหตุอันควรสงสัย ว่าหากเน้นเข้าในการตรวจสอบจะมีการปกปิดหรือ แก้ไขเปลี่ยนแปลงเอกสารหรือหลักฐานไปจากเดิม
มาตรา 46 ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงาน เจ้าหน้าที่ ต้องแสดงบัตรประจำตัวและหนังสือ มอบหมายจากนายทะเบียนแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตาม แบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	มาตรา 40 ในการปฏิบัติหน้าที่ <u>ตาม</u> <u>พระราชบัญญัตินี้</u> พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตร ประจำตัวและหนังสือมอบหมายจากนายทะเบียนแก่ บุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไป ตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
มาตรา 47 ในการปฏิบัติหน้าที่ ตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจ โรงแรม นายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้า พนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา	มาตรา 41 ในการปฏิบัติหน้าที่ ตาม พระราชบัญญัตินี้ <u>ให้ตรัสสนหวรสงเสสิณหะสหัส</u> <u>สุสดีสโสรหะส</u> ให้นายทะเบียน และพนักงาน เจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย อาญา
มาตรา 48 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติ บุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิด จากการกระทำการหรืองดเว้นไม่กระทำการอันเป็น หน้าที่ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่ง รับผิดชอบ ในการประกอบธุรกิจโรงแรมของนิติบุคคล นั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิด นั้นๆ ด้วย	หมวด 5 บทกำหนดโทษ มาตรา 42 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็น นิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือกระทำการหรืองดเว้นไม่ กระทำการอันเป็นหน้าที่ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือ บุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการประกอบธุรกิจโรงแรม ของนิติบุคคลนั้น <u>หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมี</u> <u>หน้าที่ต้องสั่งการหรือ กระทำการและละเว้นไม่สั่ง</u> <u>การหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้น</u> <u>กระทำความผิด</u> ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย
มาตรา 50 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้ขอรับ โอนใบอนุญาตตามมาตรา 25 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา 22 (1) หรือ (2) มาตรา 24 วรรคหนึ่ง หรือ	มาตรา 43 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้ขอรับโอน ใบอนุญาต ตามมาตรา 16 หรือมาตรา 17 ผู้ใดฝ่าฝืน

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
มาตรา 30 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง	หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 14 (1) หรือ (2) มาตรา 16 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 21 วรรคหนึ่ง <u>ต้องระวางโทษปรับทางปกครองมีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นเงินไม่เกินห้าแสนบาท และให้ชำระค่าปรับอีกวันละไม่เกินสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง</u>
มาตรา 51 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้xorรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 25 ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา 22 (3) ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาท ตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง	มาตรา 44 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้xorรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 16 หรือมาตรา 17 ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา 14 (3) <u>มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นเงินไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้ชำระค่าปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง</u>
มาตรา 52 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้xorรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 25 ผู้ใดไม่ปฏิบัติ ตาม มาตรา 23 มาตรา 27 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 28 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท	มาตรา 45 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้xorรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 16 หรือมาตรา 17 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 15 มาตรา 19 วรรคหนึ่ง หรือ มาตรา 20 วรรคหนึ่ง <u>ต้องระวางโทษปรับทางปกครองมีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นเงินตั้งแต่หนึ่งหมื่นถึงไม่เกินห้าหมื่นบาท</u>
มาตรา 53 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือผู้xorรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 25 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 27 วรรคสอง มาตรา 28 วรรคสอง มาตรา 40 วรรคสี่ หรือมาตรา 44 ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสองแสนบาทและปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง	มาตรา 46 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้xorรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 16 หรือมาตรา 17 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 19 วรรคสอง มาตรา 20 วรรคสอง มาตรา 33 วรรคสี่ หรือมาตรา 37 <u>ต้องระวางโทษปรับทางปกครองมีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นเงินไม่เกินสองแสนบาทและให้ชำระค่าปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง</u>
มาตรา 54 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้xorรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 25 หรือผู้ซึ่งได้รับ มอบหมายเป็นผู้จัดการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 32 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท	มาตรา 47 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้xorรับโอนใบอนุญาตตามมาตรา 16 หรือมาตรา 17 หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้จัดการผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 23 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง <u>ต้องระวางโทษปรับทางปกครองมีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นเงินตั้งแต่ห้าพันบาทถึงไม่เกินสองหมื่นบาท</u>

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
มาตรา 55 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 25 ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา 32 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 34 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพัน บาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง	มาตรา 48 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน หรือผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 16 หรือมาตรา 17 ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา 23 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 25 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) <u>ต้องระวางโทษปรับทางปกครองมีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทหึ่งไม่เกินห้าหมื่นบาท และให้ชำระค่าปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทจนกว่าจะตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง</u>
มาตรา 56 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 25 ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา 32 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 34 (10) มาตรา 35 วรรคหนึ่งหรือวรรคสี่ มาตรา 36 มาตรา 37 หรือมาตรา 38 ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท	มาตรา 49 ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 16 หรือมาตรา 17 ผู้จัดการ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา 23 <u>หรือผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืนตามมาตรา 31</u> ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 25 (11) มาตรา 26 หรือมาตรา 28 วรรคหนึ่งหรือวรรคสี่ <u>ต้องระวางโทษปรับทางปกครองมีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองหมื่นบาทหึ่งไม่เกินหนึ่งแสนบาท</u>
มาตรา 57 ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา 32 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 35 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท	มาตรา 50 ผู้ประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน ผู้จัดการผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา 23 <u>หรือผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืนตามมาตรา 31</u> ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 28 วรรคสาม <u>ต้องระวางโทษปรับทางปกครองมีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</u>
มาตรา 58 ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้มอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา 32 ผู้ใดปฏิเสธไม่รับบุคคลที่ประสงค์จะเข้าพักในโรงแรมโดยไม่มีเหตุตามมาตรา 39 ต้องระวางโทษปรับทางปกครองตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท	มาตรา 51 ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้มอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการตามมาตรา 23 ผู้ใดปฏิเสธไม่รับบุคคลที่ประสงค์จะเข้าพักในโรงแรมโดยไม่มีเหตุตามมาตรา 27 <u>ต้องระวางโทษปรับทางปกครองมีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่ห้าพันบาทหึ่งไม่เกินสองหมื่นบาท</u>
มาตรา 59 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 15 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่	มาตรา 52 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 7 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 29 วรรคหนึ่ง <u>ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับมีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้ชำระค่าปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง</u>

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
มาตรา 60 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 31 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 53 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 22 วรรคหนึ่ง <u>ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</u>
มาตรา 61 ผู้ใดแจ้งรายการเท็จลงในบัตรทะเบียนผู้พักหรือทะเบียนผู้พัก หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 45 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 54 ผู้ใดแจ้งรายการเท็จลงในบัตรทะเบียนผู้เข้าพักหรือทะเบียนผู้เข้าพัก หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 39 <u>ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</u>
	มาตรา 55 ให้นายทะเบียนหรือผู้ที่นายทะเบียนในแต่ละท้องถิ่นที่โรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนตั้งอยู่มอบหมายมีอำนาจสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ <u>การพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำนึงถึงความร้ายแรง แห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด ขนาดกิจการของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืน ขนาดของกิจการที่ ผู้จัดการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งเป็นผู้จัดการ และที่ผู้ดูแลสถานที่พักค้างคืนมีหน้าที่และ ความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้ และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย</u> <u>ค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ตกเป็นของท้องถิ่นที่โรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนตั้งอยู่</u>
	บทเฉพาะกาล มาตรา 56 ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมอยู่ก่อนหน้าวันที่พระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้ใช้บังคับสามารถดำเนินการต่อไปได้ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนของสิทธิและหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจของผู้รับใบอนุญาต ให้ปฏิบัติ ตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน มาตรา 57 ผู้ใดประกอบธุรกิจโรงแรมโดยไม่ได้ รับใบอนุญาตอยู่ก่อน หรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบ

พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547	ร่างพระราชบัญญัติโรงแรมและสถานที่พักค้างคืน พ.ศ.
	ธุรกิจโรงแรมต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งปี เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้นายทะเบียนรับคำขอดังกล่าวเพื่อดำเนินการต่อไป ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้นั้นประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาต จากนายทะเบียน มาตรา 58 บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแทน ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
อัตราค่าธรรมเนียม - ใบอนุญาต ฉบับละ 50,000 บาท - ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ 200 บาท - การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประเภทนั้นๆ แต่ละฉบับ - ค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจโรงแรมปีละ 80 บาทต่อห้อง โดยให้คิดค่าธรรมเนียมตามจำนวนห้องพักของโรงแรม ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงขนาด ลักษณะ หรือประเภทของโรงแรมก็ได้	อัตราค่าธรรมเนียม - การประกอบธุรกิจโรงแรม - ใบอนุญาต ฉบับละ 50,000 บาท - ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ 200 บาท - การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ แต่ละฉบับ - ค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจโรงแรม ปีละ 80 บาทต่อห้อง โดยให้คิดค่าธรรมเนียมตามจำนวนห้องพักของโรงแรม - การประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน - ใบอนุญาต ฉบับละ 25,000 บาท - ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ 100 บาท - การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ แต่ละฉบับ - ค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืน ปีละ 40 บาทต่อห้อง โดยให้คิดค่าธรรมเนียมตามจำนวนห้องพักของสถานที่พักค้างคืน ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงขนาด ลักษณะ หรือประเภทของโรงแรมและสถานที่พักค้างคืนก็ได้

ผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

- 1.1 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- 1.2 กระทรวงมหาดไทย

2. ผู้เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- 2.1 กรมการปกครอง
- 2.2 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- 2.3 กรุงเทพมหานคร
- 2.4 เมืองพัทยา
- 2.5 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- 2.6 สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- 2.7 สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย
- 2.8 สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย
- 2.9 สมาคมโรงแรมไทย
- 2.10 สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศ (สทน.)
- 2.11 มูลนิธิมาตรฐานโรงแรมไทย

3. ผู้เกี่ยวข้องทั่วไป

ประชาชน

ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้ “สถานที่พักค้างคืน” หมายถึงห้องพัก บ้านพัก เกสต์เฮาส์และอาคารหรือสถานที่อื่นใด ที่ประกอบด้วยห้องพักตั้งแต่หนึ่งห้อง แต่ไม่เกินยี่สิบเก้าห้องและพักอาศัยได้ไม่เกินห้าสิบแปดคน เพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวแก่คนเดินทางหรือบุคคลอื่นโดยมีค่าตอบแทน ซึ่งบริการภายในทำโดยเจ้าของสถานที่พักหรือผู้ดูแล และให้หมายความรวมถึงโฮสเทล สถานที่พักกลางแจ้ง โฮมสเตย์ และสถานที่พักในลักษณะอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้มีการแยกประเภทการประกอบธุรกิจสถานที่พัก ค้างคืนออกจากการประกอบธุรกิจโรงแรม
3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้การอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมและสถานที่พักค้างคืนเป็นอำนาจของท้องถิ่น คือ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล และให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา นายกเทศมนตรี และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นนายทะเบียนเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้ค่าธรรมเนียมที่ได้รับไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน โดยให้ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต ค่าปรับ และค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจโรงแรมและสถานที่พักค้างคืนตกเป็นของท้องถิ่นที่โรงแรมหรือสถานที่พักค้างคืนนั้นตั้งอยู่
5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจโรงแรมและการประกอบธุรกิจสถานที่พักค้างคืนตามแนบท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้
6. ท่านเห็นว่าการประกอบธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 มีปัญหาหรือไม่อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ จะแก้ปัญหาได้หรือไม่ อย่างไร
7. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)